

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
Agencia Națională de
Administrare Fiscală

Direcția Generală Regională a
Finanțelor Publice Galați
Structura specializată în soluționarea contestațiilor

Dirccția Generală Regională
a Finanțelor Publice - Galați

Str. Portului, nr. 163, Galați

Tel : +40 236 460486

Fax +40 236 432466

e-mail: registratura.dgrfp.gl@anaf.ro

DECIZIA nr.   din
de reluare a soluționării contestației formulate de
SC X SRL, CUI X,
înregistrată la DGRFP Galați sub nr. X

Dirccția Generală Regională a Finanțelor Publice Galați – Serviciul Soluționare contestații 1 a fost sesizată de AJFP X, prin adresa nr.X, înregistrată la DGRFP Galați sub nr. X, asupra reluării procedurii administrative de soluționare a contestației formulate de **SC X SRL**, cu sediul în X, str. X, nr.X, jud X, împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale principale aferente diferențelor bazelor de impozitare stabilite în cadrul inspecției fiscale la persoane juridice nr. X, emisă de organele de inspecție fiscală din cadrul DGRFP Galați – AJFP X.

SC X SRL și-a întemeiat solicitarea pe Incheierea finală Camera de consiliu nr. X, pronunțată de Tribunalul X – Secția penală în dosarul nr. X, definitivă.

Prin Ordonanța pronunțată în dosarul nr.X în data X de Parchetul de pe lângă Tribunalul X, s-a dispus clasarea cauzei având ca obiect infracțiunile de evaziune fiscală prevăzute de art. 9, alin. (1), lit.b) și c) din Legea nr. 241/2005 cu aplicarea art. 35 Cod penal și art. 272, alin.(1), lit.b) din Legea nr.31/1990 republicată, „*întrucât aspectele sesizate nu sunt de natură penală, neexistând probe temeinice și concludente cu privire la săvârșirea acestor infracțiuni*”.

Impotriva acestei ordonanțe, DGRFP Galați – AJFP X, în data de 06.09.2019 a formulat plângere .

Prin Ordonanța nr. X pronunțată în data de 23.09.2019, Parchetul de pe lângă Tribunalul X a respins plângerea formulată de către DGRFP Galați – AJFP X.

Impotriva celor două ordonanțe DGRFP Galați – AJFP X a formulat plângere care, prin Incheierea nr.X pronunțată în ședința Camerei de consiliu din data de 22.10.2019, definitivă, în Dosarul nr.X, a fost respinsă ca nefondată.

Având în vedere Incheierea nr.X pronunțată în ședința Camerei de consiliu din data de 22.10.2019, definitivă, în Dosarul nr.X rezultă că motivul care a determinat suspendarea soluționării contestației formulate de SC X SRL a încetat definitiv.

Ca urmare, în temeiul art.277, alin. (3) din Legea nr.207/2016 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările ulterioare: “(3) *Procedura administrativă este reluată la încetarea motivului care a determinat suspendarea (...)*”, se reia procedura administrativă de soluționare a contestației înregistrate la DGRFP Galați sub nr.

X/06.06.2016 și, formulate de SC X SRL, suspendată prin Decizia nr.X din 27.06.2016, emisă de structura specializată în soluționarea contestațiilor din cadrul DGRFP Galați.

Obiectul contestației privește suma totală de **X lei**, reprezentând TVA X lei, impozit pe profit X lei și impozit pe dividende X lei, stabilită prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale principale aferente diferențelor bazelor de impozitare stabilite în cadrul inspecției fiscale la persoane juridice nr. X , emisă de organele de inspecție fiscală din cadrul DGRFP Galați – AJFP X, sume pentru care soluționarea contestației a fost suspendată prin Decizia nr. X .

Având în vedere cele reținute mai sus și în considerarea faptului că în procedura administrativă anterioară de soluționare a contestației s-a verificat modul de îndeplinire a condițiilor de procedură reglementate prin Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare , în temeiul prevederilor HG nr. 520/2013, privind organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Administrare Fiscală, D.G.R.F.P. Galați prin structura specializată în soluționarea contestațiilor este investită să soluționeze pe fond contestația formulată de **SC X SRL**, cu sediul în X, județul X

I. Prin contestația formulată, petenta invocă următoarele argumente:

„Societatea X SRL, conform contractelor de prestari servicii incheiate cu antreprenorii avea obligatia sa intocmeasca lunar, doua situatii de lucrari si doua facturi aferente situatiilor de lucrari.

Societatea a prestat serviciile contractate inclusiv in anul 2015 , fapt care este dovedit de existenta situatiilor de lucrari si a facturilor emise in lunile ianuarie- aprilie 2015 (nr.0042/06.01.2015, 0041/05.01.2015, 0044/16.01.20157, 0045/22.01.2015, 0046/02.02.2015, 0047/03.02.2015, 0048/16.02.2015, 081/19.02.2015, 112/19.02.2015, 105/19.02.2015, 113/29.04.2015, 088/10.04.2015 facturi emise catre Societatea X SRL si facturile 084/30.01.2015 si 087/01.04.2015 emise catre Societatea X SRL).

La aceasta se adauga faptul ca societatea a prestat servicii, a intocmit situatii de lucrari si a emis facturi si catre alti beneficiari, respectiv Societatea X SRL (in prezent in insolventa).

Invederam si faptul ca la perioada in care subscrisa a prestat servicii pentru societatile sus-mentionate, se adauga si perioada in care s-a procedat la inchiderea santierelor , perioada in care angajatii au prestat munci specifice care nu se factureaza beneficiarilor (retusuri, vericare, curatare/spalare cofraje, reparatii cofraje, predare cofraje etc).

Prin urmare, constatările conform carora subscrisa a prestat servicii pentru care a inregistrat costuri si nu a emis facturi, nu sunt reale.

In stransa legatura cu aceste constatari este si modalitatea de calcul a veniturilor pentru anul 2015, respectiv pe baza situatiei din 2014 .

Organele de inspectie fiscala plecand de la premiza ca nu exista situatii de lucrari si facturi in anul 2015, a estimat veniturile nu in baza situatiei contabile din anul 2015, ci in baza situatiei financiare din anul 2015 .

S-a estimat astfel - in mod gresit - un venit pentru anul 2015 in cuantum de 2.211.124 lei la care au fost calculate TVA si impozit.

Apreciem ca societatea nu este in situatia prevazuta de dispozitiile art. 1 al. 1 din Ordinul ANAF nr. 3389/2011, in sensul ca stabilirea prin estimare a bazei de impozitare sa se faca prin estimare intrucat nu am prezentat documente sau informatii in timpul inspectiei fiscale.

Subscrisa a prezentat situatiile si documentele mentionate mai sus, motiv pentru pentru care organele de inspectie fiscala nu aveau un temei pentru estimarea bazei de impozitare.

La aceasta se adauga faptul ca organele de control au aplicat metoda marjei fara a motiva de ce s-a optat pentru alegerea metodei marjei si fara a motiva in fapt si a indica in concret care au fost elementele avute in vedere in cadrul acestei metode.

Raportat la acest aspect, apreciem ca in ceea ce priveste impozitul pe profit stabilit suplimentar fara motivarea in fapt si indicarea in concret a elementelor avute in vedere , raportul de inspectie fiscala este nul.

La aceasta se adauga si faptul ca lipseste nota de fundamentare avizata si aprobata de conducatorul serviciului de specialitate astfel cum se mentioneaza in dispozitiile legale invocate.(...)

Redarea doar la nivel teoretic a prevederilor privind estimarea profitului si definirea (tot teoretica) a metodei marjei, pun societatea in imposibilitatea de a se apara prin raportare la datele concrete folosite de catre organele de inspectie fiscala la calcularea profitului.

De asemenea, raportarea organelor fiscale doar la veniturile din exploatare rezultate pentru anul anterior in care societatea inregistrase profit nu este temeinica , creand o situatie care dezavantajeaza contribuabilul in conditiile in care in anul 2015 societatea a inregistrat pierderi.

Mai mult chiar, nu s-a facut o comparatie cu procentele firmelor de profit, in conditiile in care este de notorietate scaderea inregistrata de piata de profil in ultimii ani(2014-2015), multe societati avand acelasi obiect de activitate fiind in faliment.

În ceea ce priveste impozitul suplimentar aplicat la suma reprezentand dividende, intelegem sa invocam urmatoarele:

Controlul efectuat a avut loc in perioada 05.04- 13.04.2016, perioada in care s-a constatat faptul ca suma reprezentand sold in casa a fost ridicata cu titlul de dividende.

Astfel, organele de inspectie fiscala la stabilirea bazei de impozitare au stabilit un quantum gresit al soldului intrucat acesta se diminuase cu cheltuielile privind salariatii de la X lei la X lei.

Pe de alta parte, impozitul pe dividende a fost calculat tot in mod gresit, apreciaza subscrisa intrucat s-a aplicat o cota de 16 % in conditiile in care trebuia aplicata cota de 5 % conform noilor dispozitii ale codului fiscal.”

II. În Raportul de inspecție fiscală nr. X care a constituit suportul informațional pentru emiterea Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale principale aferente diferențelor bazelor de impozitare stabilite în cadrul inspecției fiscale la persoane juridice nr.X , referitor la aspectele contestate, s-au consemnat următoarele:

Impozit pe profit

Materiile prime si materialele aprovizionate in anul fiscal 2015 au fost contabilizate direct pe costuri la momentul achizitiei lor, fara a fi corelate cu stadiul lucrarilor de constructii si in ultima instanta cu facturarea partiala a acestora.

In timpul inspectiei fiscale s-a constatat ca societatea comerciala a inregistrat in anul 2015 venituri din exploatare in suma de X lei, costuri din exploatare in suma de X lei, ce a generat o pierdere din exploatare de X lei.

S-a constatat ca au fost inregistrate costuri cu materiile prime , cu materialele consumabile , cu alte servicii prestate de terti precum si cheltuieli cu resursa umana - cheltuieli cu diurna in suma de X lei, cheltuieli cu deplasari in suma de X lei, cheltuieli cu salariile in suma de X lei, cheltuieli cu asigurari protectie sociala in suma de X lei, suportate de angajator in mod direct. Inregistrarea acestor costuri conduce la concluzia ca salariatii au participat in mod efectiv la realizarea lucrarilor de constructii.

Pierderea din anul 2015 se datoreaza faptului ca societatea nu a facturat partial din lucrarile de constructii efectuate, asa cum se prevede in contractele comerciale incheiate cu partenerii- SC X SRL, SC X SRL.

Deoarece nu s-au facturat partial lucrarile de constructii efectuate cu S.C. X SRL si S.C. X SRL. pentru anul 2015, echipa de inspectie estimeaza veniturile pentru anul 2015 pe baza situatiei financiare inregistrata in anul 2014.

In acest sens a fost intocmita Nota de fundamentare nr. X din 12.04.2016 privind conditiile pentru selectarea metodei de stabilire prin estimare a bazei de impunere pentru impozite, taxe, contributii si alte sume datorate bugetului general consolidat al statului.

In vederea stabilirii starii de fapt fiscale si a obligatiilor fiscale de plata datorate bugetului consolidat al statului in conformitate cu prevederile art. 106, alin.(2) ,lit.b) si art.109, alin.(5) si alin.(7) din Legea 207/2015 privind Codul de procedura fiscala republicata cu modificarile si completarile ulterioare , respectiv art.6 alin.(1) si alin.(2) din Legea contabilitatii nr.82/1991, republicata cu modificarile si completarile ulterioare si art. 14 din Legea nr.241/2005, s-a procedat la estimarea bazei de impunere.

Fata de acestea, echipa de inspectie fiscala considera indeplinita conditia prevazuta de art.1, alin. (1) din Ordinul A.N.A.F. nr. 3389/ 2011 privind stabilirea prin estimare a bazei de impunere, publicat in M. Of. al Romaniei, Partea 1, nr. 804 din 14 noiembrie 2011.

Fata de cele mentionate mai sus, au rezultat urmatoarele :

- societatea a inregistrat in anul 2014 cheltuieli din exploatare in suma de X lei si venituri din exploatare in suma de X lei, rezultand ca veniturile din exploatare sunt mai mari decat cheltuielile din exploatare de 1,3721 ($X/X=1,3721$) ori;
- pentru cheltuielile din exploatare inregistrate in anul 2015 (rezultate din balanta de verificare a anului 2015 si inscrise in declaratia 101 privind impozitul pe profit aferenta anului 2015 depusa sub nr.X-2016 din 25.03.2016) in suma de X lei, se estimeaza veniturile din exploatare pentru anul fiscal 2015 , conform raportului dintre veniturile si cheltuielile de exploatare din anul 2014, rezultand suma de X lei ($X* 1,3721=X$ lei);
- avand in vedere veniturile estimate pentru anul 2015 in suma de X lei si cheltuielile inregistrate in contabilitate si raportate in declaratia 101 aferenta anului 2015, in suma de X lei a rezultat un profit impozabil in suma de X lei, pentru care a fost stabilit un impozit pe profit impozabil suplimentar in suma de X lei ($X* 16\%=X$ lei).

Taxa pe valoarea adaugata

Materiile prime si materialele aprovizionate in anul fiscal 2015 au fost contabilizate direct pe costuri la momentul achizitiei lor, fara a fi corelate cu stadiul lucrarilor de constructii si in ultima instanta cu facturarea partiala a acestora.

In timpul inspectiei fiscale s-a constatat ca societatea comerciala a inregistrat in anul 2015 venituri din exploatare in suma de X lei, costuri din exploatare in suma de X lei, ce a generat o pierdere din exploatare de X lei.

S-a constatat ca au fost inregistrate costuri cu materiile prime, cu materialele consumabile, cu alte servicii prestate de terti precum si cheltuieli cu resursa umana - cheltuieli cu diurna in suma de X lei, cheltuieli cu deplasari in suma de X lei, cheltuieli cu

salariile in suma de X lei, cheltuieli cu asigurari protectie sociala in suma de X lei, suportate de angajator in mod direct.

Inregistrarea acestor costuri conduce la concluzia ca salariatii au participat in mod efectiv la realizarea lucrarilor de constructii.

Societatea nu a facturat partial din lucrarile de constructii efectuate, asa cum se prevede in contractele comerciale incheiate cu partenerii - S.C X SRL, S.C. X SRL.

Deoarece nu s-au facturat partial lucrarile de constructii efectuate cu S.C. X SRL si S.C. X SRL pentru anul 2015, echipa de inspectie estimeaza veniturile pentru anul 2015 pe baza situatiei financiare inregistrata in anul 2014 .

In acest sens a fost intocmita Nota de fundamentare nr. X din 12.04.2016 privind conditiile pentru selectarea metodei de stabilire prin estimare a bazei de impunere pentru irapozite, taxe, contribuții și alte sume datorate bugetului general consolidat al statului. In vederea stabilirii starii de fapt fiscale si a obligatiilor fiscale de plata datorate bugetului consolidat al statului in conformitate cu prevederile art. 106, alin.(2) .lit.b) si art. 109, alin.(5) si alin.(7) din Legea 207/2015 privind Codul de procedură fiscală republicata cu modificarile si completarile ulterioare , respectiv art.6 alin.(1) si alin.(2) din Legea contabilitatii nr.82/1991, republicata cu modificarile si completarile ulterioare si art.14 din Legea nr.241/2005, s-a procedat la estimarea bazei de impunere.

Fata de acestea, echipa de inspectie fiscala considera indeplinita conditia prevazuta de art.1, alin. (1) din Ordinul A.N.A.F. nr. 3389/ 2011 privind stabilirea prin estimare a bazei de impunere, publicat in M. Of. al Romaniei, Partea 1, nr. 804 din 14 noiembrie 2011.

Fata de cele mentionate mai sus, au rezultat urmatoarele :

- societatea a inregistrat in anul 2014 cheltuieli din exploatare in suma de X lei si venituri din exploatare in suma de X lei, rezultand ca veniturile din exploatare sunt mai mari decat cheltuielile din exploatare de 1,3721 (X/X=1,3721) ori;
- pentru cheltuielile din exploatare inregistrate in anul 2015 (rezultate din balanta de verificare a anului 2015 si inscrise in declaratia 101 privind impozitul pe profit aferenta anului 2015 depusa sub nr.X-2016 din 25.03.2016) in suma de X lei, se estimeaza veniturile din exploatare pentru anul fiscal 2015 , conform raportului dintre veniturile si cheltuielile de exploatare din anul 2014, rezultand suma de X lei($X \cdot 1,3721 = X$ lei);
- avand in vedere veniturile estimate pentru anul 2015 in suma de X lei, s-a estimat pentru anul 2015 un TVA colectat in suma de X lei (X lei x 24%) care se va diminua cu TVA colectata inregistrata in calculata si inregistrata de catre societate in suma de X lei, ramas de plata un TVA in suma de X lei.

Impozit pe veniturile din dividende distribuite persoanelor fizice

Perioada supusa verificarii: 13.01.2014-31.01.2016

La finalul inspectiei fiscale .societatea a inregistrat un sold la contul casa in suma de X lei, sold ce nu a putut fi justificat de persoana imputernicita sa asigure administrarea societatii.

Avind in vedere cele constatate consideram ca suma de X lei a fost ridicata de administratorul societati fapt pentru care s-a calculat un impozit pe dividende in suma de X lei .

Sumele ridicate din casa fara documente justificative reprezinta dividende nete asa cum este definit la art.7, alin. (12) din Legea 571/2013 privind Codul Fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare.

Potrivit art.67 , alin.(1) si (1[^]1.1) din din Lg.571/2003 privind Codul Fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare :

„ (1) Veniturile sub forma de dividende, inclusiv sumele primite ca urmare a deținerii de titluri de participare la fondurile închise de investiții, se impun cu o cotă de 16% din suma acestora. Obligația calculării și reținerii impozitului pe veniturile sub forma de dividende revine persoanelor juridice, odată cu plata dividendelor către acționari sau asociați. Termenul de virare a impozitului este până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care se face plata. În cazul dividendelor distribuite, dar care nu au fost plătite acționarilor sau asociaților până la sfârșitul anului în care s-au aprobat situațiile financiare anuale, impozitul pe dividende se plătește până la data de 25 ianuarie inclusiv a anului următor.

(1[^]1.1) Regimul fiscal aplicabil veniturilor din dividende prevăzut la alin. (1) se aplică și pentru veniturile considerate dividende, reprezentând sume plătite de o persoană juridică pentru bunurile sau serviciile furnizate în favoarea unui participant la persoana juridică, dacă plata este făcută de către persoana juridică în folosul personal al acestuia.”

La finalul inspecției fiscale , societatea comerciala prezinta un impozit pe venit dividende de plata în suma de X lei. „

Prin referatul cu propuneri de soluționare nr.X/02.06.2016, organul emitent al actului contestat propune respingerea ca neîntemeiată a contestației.

III. Luând în considerare constatările organului de inspecție fiscală, motivele prezentate de petentă, documentele existente la dosarul cauzei, precum și actele normative invocate de organele de inspecție fiscală, se rețin următoarele:

Cauza supusă soluționării o constituie legalitatea măsurilor dispuse de organele de inspecție fiscală din cadrul AJFP X – Activitatea de Inspecție Fiscală, prin Decizia de impunere nr. X emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr. X privind stabilirea suplimentară de obligații fiscale în sumă totală de X lei, reprezentând impozit pe profit X lei, TVA – X lei și impozit pe dividende – X lei, în condițiile în care organele de cercetare penală au infirmat suspiciunea echipei de inspecție fiscală privind săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 9 alin. (1) lit.b) și c) din Legea nr. 241/2005 privind combaterea evaziunii fiscale, cu modificările și completările ulterioare, precum și cele prevăzute de art.272, alin.(1), lit.b) din Legea nr.31/1190, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

In fapt, urmare verificărilor efectuate de organele de inspecție fiscală, s-a constatat că în anul 2015 societatea a înregistrat costuri cu materiile prime, cu materialele consumabile, cu alte servicii prestate de terți precum și cheltuieli cu resursa umană - cheltuieli cu diurna în sumă de X lei, cheltuieli cu deplasări în sumă de X lei, cheltuieli cu salariile în sumă de X lei, cheltuieli cu asigurări protecție socială în sumă de X lei, suportate de angajator în mod direct, fără a factura clienților SC X SRL și SC X SRL lucrările efectuate.

Având în vedere aceste constatări, organele de inspecție fiscală au procedat la estimarea veniturilor pentru anul 2015 utilizând metoda marjei în baza situației financiare la data de 31.12.2014, rezultând astfel venituri estimate în sumă de X lei.

În aceste condiții a rezultat un profit impozabil în sumă de X lei pentru care a fost stabilit un impozit pe profit suplimentar în suma de X lei, precum și TVA colectată stabilită suplimentar în sumă de X lei

De asemenea, s-a constatat că societatea a înregistrat un sold la contul casa în suma de X lei, sold ce nu a putut fi justificat de persoana împuternicită să asigure administrarea societății, motiv pentru care organele de inspecție fiscală au reîncadrat suma ca dividende și au stabilit suplimentar impozit pe dividende în sumă de X lei

Petenta a formulat contestație împotriva Deciziei de impunere nr.X prin care au fost stabilite suplimentar obligațiile fiscale menționate mai sus, a cărei soluționare a fost suspendată conform Deciziei nr. X emisă de către DGRFP Galați – Serviciul Soluționare contestații, până la pronunțarea soluției definitive pe latură penală, în condițiile în care Activitatea de inspecție fiscală din cadrul AJFP X, pentru faptele constatate, au sesizat prin adresa nr. X/13.04.2016 Parchetul de pe lângă Tribunalul X, sub aspectul săvârșirii infracțiunilor prevăzute de art. 9 alin. (1) lit. b) și c) din Legea nr. 241/2005 privind combaterea evaziunii fiscale, cu modificările și completările ulterioare, precum și de art.272, alin.1, lit.b) din Legea nr.31/1990 privind societățile comerciale, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Prin Ordonanța pronunțată în dosarul nr.X/P/2016 în data de 23.08.2019 de Parchetul de pe lângă Tribunalul X, s-a dispus clasarea cauzei având ca obiect infracțiunile de evaziune fiscală prevăzute de art. 9, alin. (1), lit.b) și c) din Legea nr. 241/2005 cu aplicarea art. 35 Cod penal și art. 272, alin.(1), lit.b) din Legea nr.31/1990 republicată, „întrucât aspectele sesizate nu sunt de natură penală, neexistând probe temeinice și concludente cu privire la săvârșirea acestor infracțiuni”.

„Clasarea cauzei” s-a efectuat în temeiul art. 315, alin. (1) lit. b) din Codul de procedură penală, cu referire la art.314, alin.1, lit. a) a Codului de procedură penală raportat la art. 16, alin.(1), lit.b) Cod procedură penală, care prevăd:

Art. 16. – (1) Acțiunea penală nu poate fi pusă în mișcare, iar când a fost pusă în mișcare nu mai poate fi exercitată dacă(...)

b) fapta nu este prevăzută de legea penală ori nu a fost săvârșită cu vinovăția prevăzută de lege;(...)

Art. 314 - (1) După examinarea sesizării, când constată că au fost strânse probele necesare potrivit dispozițiilor art. 285, procurorul, la propunerea organului de urmărire penală sau din oficiu, soluționează cauza prin ordonanță, dispunând:

a) clasarea, când nu exercită acțiunea penală ori, după caz, stinge acțiunea penală exercitată, întrucât există unul dintre cazurile prevăzute la art. 16 alin. (1);(...)

Art. 315. – (1) Clasarea se dispune când:

b) nu se poate pune în mișcare acțiunea penală sau aceasta nu mai poate fi exercitată întrucât există unul dintre cazurile prevăzute la art. 16 alin. (1).”

Împotriva acestei ordonanțe, DGRFP Galați – AJFP X, în data de 06.09.2019 a formulat plângere .

Prin Ordonanța nr. X/II/2019 pronunțată în data de 23.09.2019, Parchetul de pe lângă Tribunalul X a respins plângerea formulată de către DGRFP Galați – AJFP X.

Împotriva celor două ordonanțe DGRFP Galați – AJFP X a formulat plângere care, prin Încheierea nr.X pronunțată în ședința Camerei de consiliu din data de 22.10.2019, definitivă, în Dosarul nr.X/X/2019, a fost respinsă ca nefondată.

Având în vedere Încheierea nr.X pronunțată în ședința Camerei de consiliu din data de 22.10.2019, definitivă, în Dosarul nr.X/X/2019, rezultă că motivul care a determinat suspendarea soluționării contestației formulate de SC X SRL a încetat definitiv.

Prin adresa înregistrată AJFP X sub nr.X/19.12.2019 și la DGRFP Galați sub nr.X/14.01.2020, SC X SRL, în faliment, prin X SPRL, în calitate de lichidator judiciar, solicită reluarea procedurii de soluționare a contestației formulate împotriva Deciziei de impunere nr.X .

In drept, art.277 alin.(3) din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, stipulează:

„(3) Procedura administrativă este reluată la încetarea motivului care a determinat suspendarea sau, după caz, la expirarea termenului stabilit de organul de soluționare competent potrivit alin. (2), indiferent dacă motivul care a determinat suspendarea a încetat ori nu.”

Totodată, pct.10.5 din OPANAF nr.3741/2015 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului VIII din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, stipulează:

„La soluționarea contestațiilor, organele de soluționare se vor pronunța și în raport cu motivarea rezoluțiilor de scoatere de sub urmărire penală, neîncepere sau încetare a urmăririi penale, expertizelor efectuate în cauză, precum și în raport cu considerentele cuprinse în hotărârile pronunțate de instanța de judecată, în măsura în care au implicații asupra aspectelor fiscale. ”

Potrivit acestor prevederi legale, procedura administrativă este reluată la încetarea motivului care a determinat suspendarea. Organul de soluționare a contestației, prin soluțiile pronunțate, este obligat să țină cont de motivarea organelor penale cuprinsă în rezoluțiile de scoatere de sub urmărire penală, neîncepere sau încetare a urmăririi penale, precum și de concluziile expertizelor efectuate, în măsura în care au implicații asupra aspectelor fiscale.

Din Ordonanța de clasare pronunțată în dosarul nr.X/P/2016 în data de 23.08.2019 de Parchetul de pe langa Tribunalul X, se reține că pe parcursul cercetărilor s-a dispus efectuarea unei expertize contabile, dar obiectivele expertizei și concluziile acesteia nu au implicații asupra aspectelor constatate de organele de inspecție fiscală, referindu-se la alte aspecte și alte perioade decât cele în care s-au constatat deficiențe.

Mai mult decât atât, în Ordonanța nr. X/II/2019 de respingere a plângerii formulate de DGRFP Galați – AJFP X, pronunțată în data de 23.09.2019 de Parchetul de pe lângă Tribunalul X se precizează: *„(...) nu se poate reține în sarcina suspectei...o culpă de natură penală, aspectele sesizate fiind de natură fiscală.”*

Astfel, chiar dacă fapta de evaziune fiscală nu există, aceasta nu presupune că societatea nu datorează obligațiile fiscale suplimentare stabilite de organele de inspecție fiscală în sarcina sa.

În speță, sunt aplicabile următoarele prevederi legale, în vigoare în perioada de referință:

- **Legea nr.571/2003** privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare

Art. 11 “(1) La stabilirea sumei unui impozit sau a unei taxe în înțelesul prezentului cod, autoritățile fiscale pot să nu ia în considerare o tranzacție care nu are un scop economic sau pot reîncadra forma unei tranzacții pentru a reflecta conținutul economic al tranzacției. (...)

In ceea ce privește impozitul pe profit

„**Art. 21 (1)** Pentru determinarea profitului impozabil sunt considerate cheltuieli deductibile numai cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri impozabile, inclusiv cele reglementate prin acte normative în vigoare. „

In ceea ce privește taxa pe valoarea adăugată

” **Art. 137 (1)** Baza de impozitare a taxei pe valoarea adăugată este constituită din:

a) pentru livrări de bunuri și prestări de servicii, altele decât cele prevăzute la lit. b) și c), din tot ceea ce constituie contrapartida obținută sau care urmează a fi obținută de furnizor ori prestator din partea cumpărătorului, beneficiarului sau a unui terț, inclusiv subvențiile direct legate de prețul acestor operațiuni;”

In ceea ce privește impozitul pe dividende

„**Art. 7 (1)** În înțelesul prezentului cod, cu excepția titlului VI, termenii și expresiile de mai jos au următoarele semnificații:(...)

12. dividend - o distribuire în bani sau în natură, efectuată de o persoană juridică unui participant la persoana juridică, drept consecință a deținerii unor titluri de participare la acea persoană juridică, (...)

Se consideră dividend din punct de vedere fiscal și se supune aceluiași regim fiscal ca veniturile din dividende:

- suma plătită de o persoană juridică pentru bunurile sau serviciile achiziționate de la un participant la persoana juridică peste prețul pieței pentru astfel de bunuri și/sau servicii, dacă suma respectivă nu a făcut obiectul impunerii la primitor cu impozitul pe venit sau pe profit;

- suma plătită de o persoană juridică pentru bunurile sau serviciile furnizate în favoarea unui participant la persoana juridică, dacă plata este făcută de către persoana juridică în folosul personal al acestuia.(...)

Art. 67 (1) Veniturile sub formă de dividende, inclusiv sumele primite ca urmare a deținerii de titluri de participare la fondurile închise de investiții, se impun cu o cotă de 16% din suma acestora. Obligația calculării și reținerii impozitului pe veniturile sub formă de dividende revine persoanelor juridice, odată cu plata dividendelor către acționari sau asociați. Termenul de virare a impozitului este până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care se face plata.”

- **OG nr.92/2003** privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare:

„Art. 6 (1) Organul fiscal este îndreptăţit să aprecieze, în limitele atribuţiilor şi competenţelor ce îi revin, relevanţa stărilor de fapt fiscale şi să adopte soluţia admisă de lege, întemeiată pe constatări complete asupra tuturor împrejurărilor edificatoare în cauză.(...)

Art. 67 (1) Organul fiscal stabileşte baza de impunere şi obligaţia fiscală de plată aferentă, prin estimarea rezonabilă a bazei de impunere, folosind orice probă şi mijloc de probă prevăzute de lege, ori de câte ori acesta nu poate determina situaţia fiscală corectă.

(2) Stabilirea prin estimare a bazei de impunere se efectuează în situaţii cum ar fi:

a) în situaţia prevăzută la art. 83 alin. (4);

b) în situaţiile în care organele de inspecţie fiscală constată că evidenţele contabile sau fiscale ori declaraţiile fiscale sau documentele şi informaţiile prezentate în cursul inspecţiei fiscale sunt incorecte, incomplete, precum şi în situaţia în care acestea nu există sau nu sunt puse la dispoziţia organelor de inspecţie fiscală.

(3) În situaţiile în care, potrivit legii, organele fiscale sunt îndreptăţite să stabilească prin estimare bazele de impunere, acestea identifică acele elemente care sunt cele mai apropiate situaţiei de fapt fiscale.

4) În scopul stabilirii prin estimare a bazei de impunere, organele fiscale pot folosi metode de stabilire prin estimare a bazelor de impunere, aprobate prin ordin al preşedintelui Agenţiei Naţionale de Administrare Fiscală.”

- **OMFP nr. 3389/2011** privind stabilirea prin estimare a bazei de impunere

“Art.1 Stabilirea prin estimare a bazei de impunere pentru impozite, taxe, contribuţii şi alte sume datorate bugetului general consolidat al statului se efectuează de organele de inspecţie fiscală în situaţii cum ar fi:

- documentele şi informaţiile prezentate în cursul inspecţiei fiscale sunt incorecte sau incomplete;

- documentele şi informaţiile solicitate nu există sau nu sunt puse la dispoziţia organelor de inspecţie fiscală.

Art. 2. “ În scopul stabilirii prin estimare a bazei de impunere, organele de inspecţie fiscală pot folosi următoarele metode: (...)

c) metoda marjei; (...)

Art. 3. Selectarea metodelor de stabilire prin estimare a bazelor de impunere se va face în funcţie de situaţia identificată la contribuabil, sursele de informaţii, înscrisurile identificate şi de complexitatea activităţii verificate.

Art. 4. (1) Pentru selectarea celei mai adecvate metode de stabilire prin estimare a bazei de impunere, organele de inspecţie fiscală vor avea în vedere următoarele elemente, fără a fi limitative:

a) să se apropie cel mai mult de modul în care îşi desfăşoară activitatea contribuabilul;

b) documentele sau informaţiile identificate să fie relevante pentru aplicarea unei metode;

c) situaţiile specifice ale fiecărui contribuabil supus verificării;

d) activităţile similare cu cele desfăşurate de alţi contribuabili, pentru realizarea unor comparaţii;

e) să corespundă condiţiilor liberei concurenţe în situaţia în care nu se pot determina împrejurările concrete de desfăşurare a activităţii contribuabilului;

f) documente sau informaţii identificate.

(2) Selectarea metodei de stabilire prin estimare va fi efectuată de echipa de inspecție fiscală.

(3) Condițiile pentru selectarea metodei de stabilire prin estimare vor fi consemnate într-o notă de fundamentare, întocmită de echipa de inspecție fiscală, care va fi supusă avizării șefului de serviciu și aprobată de conducătorul activității de inspecție fiscală.

(4) Nota de fundamentare va conține:

a) constatarea stării de fapt a activității supuse controlului care impune utilizarea metodei de stabilire prin estimare selectate;

b) elementele identificate care vor sta la baza selectării metodei de estimare a bazei de impunere, respectiv a veniturilor sau cheltuielilor;

c) metoda propusă pentru estimarea bazei de impunere.”

Conform pct.1.3 din anexa la OMFP nr.3389/2011:

“...1.3. Metoda marjei

Metoda marjei se bazează pe faptul că activitățile desfășurate într-un domeniu au elemente comune care caracterizează activitatea atât din punct de vedere tehnic, cât și din punct de vedere financiar.

Metoda constă în estimarea venitului unui contribuabil pentru determinarea obligației fiscale, pe baza utilizării unor elemente considerate tipice, exprimate în procente sau proporții, pentru activitatea desfășurată de acesta.

Aceasta constă în analiza vânzărilor și/sau a costului vânzărilor unui contribuabil și aplicarea unui procent corespunzător de marjă, pentru a obține venitul impozabil.

Veniturile realizate și costul vânzărilor pot fi stabilite pornind de la anumite elemente de venit și/sau cheltuieli cunoscute care vor fi ajustate/ponderate, folosind procente sau proporții caracteristice pentru activitatea desfășurată.

Procentele ori proporțiile pot fi determinate din datele cunoscute la contribuabilul verificat sau obținute de la alte entități cu activități similare ori de la instituții care calculează și publică astfel de procente și/sau proporții.

Metoda marjei poate furniza indicii despre abateri ale procentelor sau ale proporțiilor determinate pentru activitatea desfășurată, față de o medie a procentelor sau a proporțiilor stabilite la nivelul unui domeniu de activitate analizat.

Veniturile suplimentare se ajustează cu elemente de venit neimpozabil și cheltuieli nedeductibile, în vederea estimării bazei impozabile și a stabilirii obligației fiscale.”

Având în vedere prevederile legale citate mai sus, se reține că art.11, alin.(1) din Codul fiscal consacră, la nivel de lege, principiul prevalenței economicului asupra juridicului, al realității economice, în baza căruia autoritățile fiscale au dreptul să analizeze orice operațiune (tranzacție) nu numai din punct de vedere juridic, ci și din punct de vedere al scopului economic urmărit de contribuabil. În acest spirit, o tranzacție normală din punct de vedere juridic, poate să nu fie luată în considerare sau să fie reîncadrată din punct de vedere economic, în scopul aplicării legii fiscale.

Se reține că, potrivit doctrinei, intenția legiuitorului este de a consacra principiul realității economice urmărind să împiedice evitarea plății impozitelor prin încheierea de acte care invocând un scop economic aparent ținesc, ca scop principal, avantajele fiscale.

Astfel, se reține că organele fiscale, la stabilirea obligațiilor unui agent economic, sunt cele mai îndreptățite să aprecieze relevanța stărilor de fapt fiscale, prin identificarea circumstanțelor edificatoare fiecărui caz.

Conform dispozițiilor legale mai sus citate rezultă că organele de inspecție fiscală au obligația stabilirii prin estimare a bazei de impunere în situația în care evidențele

contabile sau fiscale ori declarațiile fiscale sau documentele și informațiile prezentate în cursul inspecției fiscale sunt incorecte, incomplete.

Din documentele existente la dosarul cauzei se rețin următoarele aspecte:

1. Referitor la impozit pe profit și TVA

- Din Raportul de inspecție fiscală nr. X/22.04.2014 rezultă că societatea a înregistrat costuri cu materiile prime, cu materialele consumabile, cu alte servicii prestate de terți precum și cheltuieli cu resursa umană (salarii, diurne, cheltuieli cu deplasări, etc), suportate de angajator în mod direct, fără a factura clienților lucrările efectuate.

În aceste condiții, organul de inspecție fiscală a procedat la reîncadrarea tranzacțiilor efectuate, stabilind prin estimare, în baza rezultatelor financiare din anul 2014, nivelul veniturilor, utilizând metoda marjei .

Astfel, s-a stabilit un impozit pe profit suplimentar în suma de X lei, precum și TVA colectată stabilită suplimentar în sumă de X lei

- Prin contestația formulată petenta susține că au fost emise facturi pentru toate situațiile de lucrări, dar au existat și perioade în care s-a procedat la închiderea șantierelor, când angajații au prestat lucrări care nu se facturează beneficiarilor (retușuri, verificare, curățare/spălare cofraje, reparații cofraje, etc)

În ceea ce privește estimarea veniturilor pentru anul 2015, petenta susține că societatea nu se află în situațiile prevăzute la art.1, alin.(1) din OPANAF nr.3389/2011, iar organele de inspecție fiscală au aplicat metoda marjei fără a indica elementele avute în vedere în cadrul acestei metode și fără a întocmi notă de fundamentare.

Argumentele invocate de contestator nu pot fi reținute în soluționarea favorabilă a cauzei motivat de următoarele considerente:

- Potrivit prevederilor art. 21 alin (1) din Codul fiscal, menționat mai sus, pentru determinarea profitului impozabil sunt considerate cheltuieli deductibile numai cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri impozabile, inclusiv cele reglementate prin acte normative în vigoare.

Pentru a fi deductibile, cheltuielile efectuate de o entitate economică trebuie să fie efectuate în scopul realizării de venituri impozabile.

Ori, organele de inspecție fiscală au constatat că societatea a înregistrat în evidență cheltuieli cu materiile prime, cu materialele consumabile, cu alte servicii prestate de terți precum și cheltuieli cu resursa umană, fără a înregistra și venituri impozabile aferente acestora, motiv pentru care au procedat la estimarea veniturilor pentru anul 2015.

- Estimarea s-a efectuat în baza Notei de fundamentare nr.X/12.04.2016 în care este consemnată starea de fapt care a impus utilizarea metodei de stabilire prin estimare a bazei de impunere, respectiv nefacturarea parțială a lucrărilor executate care a determinat înregistrarea de pierderi fiscale, precum și elementele care au stat la baza selectării metodei de estimare a bazei de impunere (metoda marjei).

Așa cum rezultă din documentele anexate la dosarul cauzei, estimarea efectuată de organele de inspecție fiscală s-a raportat la datele și informațiile contribuabilului supus verificării care a realizat în anul 2014 venituri din același tip de activitate, în conformitate cu prevederile art.6 din OG nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată,

cu modificările și completările ulterioare, menționate mai sus, organele de inspecție fiscală fiind îndreptățite să aprecieze relevanța stărilor de fapt fiscale și să adopte soluția admisă de lege, să obțină și să utilizeze toate informațiile și documentele necesare pentru determinarea corectă a situației fiscale a persoanei fizice, administrând în acest sens mijloacele de probă prevăzute în normele legale.

De asemenea, organele de inspecție fiscală sunt cele care decid asupra felului și volumului examinărilor, în funcție de circumstanțele fiecărui caz în parte și de limitele prevăzute de lege.

Faptul că, în opinia societății, *„raportarea organelor fiscale doar la veniturilor din exploatare rezultate pentru anul anterior în care societatea înregistrase profit nu este temeinică, creând o situație care dezavantajează contribuabilul în condițiile în care în anul 2015 societatea a înregistrat pierderi”*, este una pur subiectivă estimarea fiind făcută cu respectarea cadrului legal.

Având în vedere cele de mai sus, din documentele aflate la dosarul cauzei, se reține că pentru stabilirea cât mai corectă a stării de fapt fiscale a entității verificate, organele de inspecție fiscală au analizat mijloacele de probă pe care le-au deținut, respectiv evidența financiar contabilă a petentei din perioada anterioară.

În ceea ce privește susținerile petentei că cheltuielile înregistrate fără a avea corespondent în venituri reprezintă lucrări de închidere a șantierelor, care nu sunt facturabile, acestea nu pot fi reținute în soluționarea favorabilă a cauzei numai pe baza afirmațiilor societății, în condițiile în care pe parcursul soluționării căii administrative de atac aceasta, avea posibilitatea să indice probele de care se servește în susținerea celor arătate în contestație pentru stabilirea situației exacte în legătură cu cele susținute prin contestație, în conformitate cu prevederile art. 276 alin. (4) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, potrivit căroră:

„Contestatorul, intervenienții sau împuterniciții acestora pot să depună probe noi în susținerea cauzei (...).”

Incidente speței sunt și prevederile art.276 alin.(1) din același act normativ, unde se stipulează:

„(1) În soluționarea contestației organul competent va verifica motivele de fapt și de drept care au stat la baza emiterii actului administrativ fiscal. Analiza contestației se face în raport de susținerile părților, de dispozițiile legale invocate de acestea și de documentele existente la dosarul cauzei. Soluționarea contestației se face în limitele sesizării.”

Potrivit doctrinei, se reține că încă din dreptul roman a fost consacrat principiul potrivit căruia cel ce afirmă o pretenție în justiție trebuie să o dovedească, regulă tradițională exprimată prin adagiul latin *„actor incumbit probatio”*, principiul fiind consfințit de art.249 și art.250 din Legea nr.134/2010 privind Codul de procedură civilă, republicată, cu modificările și completările ulterioare:

„Art. 249 Cel care face o susținere în cursul procesului trebuie să o dovedească, în afară de cazurile anume prevăzute de lege.

Art. 250 *Dovada unui act juridic sau a unui fapt se poate face prin înscrisuri, martori, prezumții, mărturisirea uneia dintre părți, făcută din proprie inițiativă sau obținută la interogatoriu, prin expertiză, prin mijloacele materiale de probă, prin cercetarea la fața locului sau prin orice alte mijloace prevăzute de lege”.*

precum și de art.73 alin.(1) din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală:

„Art. 73 (1) *Contribuabilul/Plătitorul are sarcina de a dovedi actele și faptele care au stat la baza declarațiilor sale și a oricăror cereri adresate organului fiscal”.*

Având în vedere cele de mai sus, întrucât contestatarul este cel care invocă în sprijinul pretențiilor sale o anumită stare de fapt, afirmând o pretenție în procedura administrativă, constatarea care se impune, una naturală și de o implacabilă logică juridică, este aceea că sarcina probei revine contestatarului.

Se reține că sarcina probei nu implică un drept al contestatarului, ci un imperativ al interesului personal al acestuia care invocă o pretenție în cadrul căii administrative de atac.

În cazul exercitării dreptului conferit de legiuitor prin dispozițiile Titlului VIII Cod procedură fiscală, contestația se formulează în scris și va cuprinde, pe lângă alte elemente necesare și dovezile pe care se întemeiază, ori așa cum rezultă din cuprinsul prezentei în susținerea contestației nu au fost prezentate documente de natura mijloacelor de probă reglementate de Codul de procedură fiscală care infirmă starea de fapt fiscală constatată de organele de inspecție fiscală.

2. Referitor la impozit pe dividende

Din documentele existente la dosarul cauzei, se reține că organele de inspecție fiscală au constatat că soldul contului „Casa” în sumă de X lei, care nu a putut fi justificat de persoana împuternicită să asigure administrarea societății, motiv pentru care suma a fost considerată ca reprezentând dividende și a fost stabilit impozit pe dividende în sumă de X lei.

În data de 13.04.2016, prin Notă explicativă, organele de inspecție fiscală au solicitat reprezentantului legal al societății, d-na X să justifice soldul contului „Casa”. Astfel la răspunsul nr.3, aceasta a precizat: „Suma a fost ridicată cu titlu de dividende.”

De altfel, prin contestația formulată, petenta nu contestă încadrarea sumei ca dividend, ci cuantumul bazei de impozitare și cota de impozit aplicată de organele de inspecție fiscală, respectiv 16% față de 5% conform prevederilor noului cod fiscal.

Din prevederile legale referitoare la impozitul pe dividende, antecitate se reține că, legiuitorul a definit dividendele ca fiind o distribuție în bani efectuată de persoana juridică unui participant drept consecință a deținerii unor titluri de participare la acea persoană juridică și că orice distribuție făcută în favoarea asociaților, deci orice plăți – în bani sau natură – efectuate de societate în beneficiul asociaților, pentru care nu se justifică utilizarea lor în scopul activității economice a societății sunt tratate ca dividend, supus impozitului pe veniturile din dividende în cota de 16% din suma acestuia, obligația calculării și reținerii impozitului revenind persoanelor juridice la data plății sumelor respective către asociați.

Prin adresa nr X/X/09.06.2016, organul de soluționare a contestației a solicitat organelor de inspecție fiscală să precizeze data la care s-a constatat lipsa.

În data de 22.06.2016, organele de inspecție fiscală transmit adresa nr.X, înregistrată la DGRFP Galați sub nr.X , în care se precizează: „Soldul la contul casa la data de 31.12.2015, conform balanței de verificare la decembrie 2015 era de X lei, sold din care nu au fost scăzute o parte din statele de salarii aferente anului 2015, diminuând astfel soldul la contul casa până la suma de X lei.”

Din aspectele menționate mai sus, se reține că baza de impozitare în sumă de X lei a fost determinată de organele de inspecție fiscală prin ajustarea soldului înregistrat la data de 31.12.2015 cu salariile aferente anului 2015.

Se reține că, deși actele privind distribuirea dividendelor au fost întocmite în 2016, societatea comercială era obligată să calculeze, rețină și să vireze impozit pe veniturile din dividende la data la care a efectuat plata dividendelor, prin aplicarea procentului de 16% în vigoare la data plății, în speță fiind vorba despre distribuire în bani în interesul personal al participanților la persoana juridică care urmează regimul fiscal prevăzut la art. 67 alin (1) din Legea 571/2003 privind Codul fiscal.

În ceea ce privește aplicarea cotei de impozitare de 5%, invocată de petentă în contestație, aceasta este prevăzută la art. 97 alin.(7) din Legea 227/2015 privind Codul fiscal, modificat prin OUG 50/2015 pentru modificarea și completarea Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal și a Legii nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală , conform căruia:

„Art. 97 (7) Veniturile sub formă de dividende, inclusiv câștigul obținut ca urmare a deținerii de titluri de participare definite de legislația în materie la organisme de plasament colectiv se impun cu o cotă de 5% din suma acestora, impozitul fiind final.(...)”

Așa cum reiese din preambulul la OUG nr. 50/2015 prin care au fost modificate și completate Legea 227/2015 privind Codul fiscal și Legea 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, scopul urmărit de reducerea cotei de impozitare a veniturilor din dividende este acela de a stimula distribuirea „rezultatelor financiare sub formă de dividende și a plății acestora începând cu anul fiscal 2016,(...)”

Astfel, cota de impozitare de 5% este aplicabilă dividendelor plătite după data de 01.01.2016, motiv pentru care argumentul prezentat de societate în contestație, nu poate fi reținut în soluționarea favorabilă a cauzei.

Prin urmare, în raport de situația de fapt prezentată la pct.1 și 2 și temeiurile de drept antecitate, în temeiul prevederilor art.279 alin.(1) din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, coroborat cu pct.11.1 lit.a) din OPANAF nr.3741/2015 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului VIII din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, **se va respinge ca neîntemeiată** contestația formulată de SC X SRL pentru suma totală de X lei, reprezentând impozit pe profit X lei, TVA X lei și impozit pe dividende X lei.

Pe cale de consecință, pentru considerentele arătate și în temeiul actelor normative în vigoare pentru speța în cauză, și în temeiul art. 279, alin (1) din Legea nr. 207/2015, privind Codul de procedură fiscală, cu modificările ulterioare:

SE DECIDE

Respingerea ca neîntemeiată a contestației formulate de **SC X SRL**, cu sediul în X, str. X, nr.X, jud X, împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale principale aferente diferențelor bazelor de impozitare stabilite în cadrul inspecției fiscale la persoane juridice nr.X , emisă de organele de inspecție fiscală din cadrul AJFP X pentru suma totală de **X lei**, reprezentând impozit pe profit X lei, TVA X lei și impozit pe dividende X lei.

În temeiul art. 273, alin. (2) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările ulterioare, prezenta decizie de soluționare a contestației este definitivă în sistemul căilor administrative de atac, este obligatorie pentru organul fiscal emitent al actelor administrative fiscale contestate și poate fi atacată, la instanța judecătorească de contencios administrativ competentă în condițiile legii, în termen de 6 luni de la data comunicării.

DIRECTOR GENERAL,